

Ned, 20-10-2024, 12:10:02

Potpora

Svoju članarinu ili potporu za Portal HKV-a možete uplatiti i skeniranjem koda.

Otvorite svoje mobilno bankarstvo i skenirajte kod. Unesite željeni novčani iznos. U opisu plaćanja navedite je li riječ o članarini ili donaciji za Portal HKV-a.

Komentirajte

Telefon

Radi dogovora o prilozima, Portal je moguće kontaktirati putem Davora Dijanovića, radnim danom od 17 do 19 sati na broj 385-95-909-7746.

AKT

AKT d.o.o. knjigovodstvo i porezne usluge

01/370-8106 akt@zg.t-com.hr Sokolska 37 Zagreb

S HKV-om OD POČETKA!

Poveznice

Davor Dijanović

(Geo)političke teme i mete

Povratnik iz Paragvaja E. Villasanti: Povezanost s naslijeđem postala je imperativ
Objavljeno: 08. listopada 2024.

2 komentara

Demografska obnova Hrvatske: mogućnost ili utopija? (VII.)

Poštovani gosp. Estigarribia Villasanti, Vi ste se kao potomak Hrvata doselili iz Paragvaja u Hrvatsku. Kakva je Vaša obiteljska priča?

Moj otac, čovjek vizionar, zajedno s mojom majkom napravio je prve korake u procesu stjecanja hrvatskog državljanstva oko 2003. godine. Moj pradjed po majci, Mateo Soljančić, rođen je na prekrasnom otoku Braču, u Sutivanu, a emigrirao je u Paragvaj otprilike 1900. Godine 2005. moji roditelji, moja tri brata, dvije sestre i ja, preselili smo se u Hrvatsku, gdje smo ostali pet godina. Za to vrijeme dio moje obitelji preselio se u Španjolsku, dok su se moja tri brata oženila, osnovala svoje obitelji i ostala u Hrvatskoj.

Moji roditelji, moja mlađa sestra i ja putovali smo u Španjolsku, jer je njihov boravak u Hrvatskoj bio kompliciran zbog jezične barijere. Hrvatski jezik bio im je prilično težak, što im je ograničavalo mogućnosti zapošljavanja i ekonomskog napretka za uzdržavanje obitelji. Moji su roditelji sve rasprodali da bi emigrirali u Hrvatsku i dan danas sam im duboko zahvalan na toj žrtvi.

Nakon Španjolske vratili smo se u Paragvaj, gdje sam završio sveučilišni studij međunarodnih odnosa i magistrirao sociologiju i političke znanosti. Oženio sam Danizu 2018. Tijekom našeg medenog mjeseca u Hrvatskoj zaljubila se u ljepotu i kulturu ove zemlje. Godine 2019. rodila nam se kći Valentina, a kako smo počeli razmišljati o njezinoj budućnosti, supruga i ja smo se odlučili preseliti u Hrvatsku 2022. godine. Trenutačno proživljavamo jedinstveno iskustvo u Zagrebu.

Što Vas je potaknulo na to da se doselite u Hrvatsku? Kad je pala odluka?

Prije nego što je prvi put emigrirao u Hrvatsku, moj otac nam je pročitao Malahijino proročanstvo u Bibliji, snažnu evokaciju koja kaže: „On će okrenuti srca očeva k djeci, i srca djece k očevima“, osjetio sam dubinu naših hrvatskih korijena. Ta povezanost s naslijeđem postala je imperativ: morali smo se vratiti u Hrvatsku. Moja majka, koja je bila hrvatskog podrijetla, bila je prva poveznica, no daljnjom istragom otkrili smo da je i moj otac hrvatskih korijena. Njegova prabaka rođena je u Novoj Dalmaciji u Argentini. U tom sam trenutku shvatio duboku ljubav koju je osjećao prema Hrvatskoj, ljubav koja ga je motivirala da zajedno s mojom majkom traži dobrobit i obećavajuću budućnost za svoju djecu.

No, 2005. godine uvjeti u Hrvatskoj nisu bili najpovoljniji. Sjećam se da je tada bila oštrija klima, snijeg je prekrivao krajolik, što je doprinosilo percepciji hladnoće i rezerviranosti u ljudskim odnosima. Unatoč tome, imali smo sreću upoznati mnogo ljubaznih i dragih ljudi.

Godine 2022. moja supruga i ja odlučili smo s kćeri Valentinom emigrirati iz Paragvaja u Hrvatsku, vođeni istom željom da svojoj kćeri osiguramo bolju budućnost. Ubrzo po dolasku osnovali smo Udrugu Hrvatski korijeni, sa svrhom da pomognemo i olakšamo integraciju ostalih Južnoamerikanaca u ovom novom kontekstu. Prepoznajući da je jezik jedna od najznačajnijih prepreka, započeli smo s nastavom hrvatskog jezika. Ova predanost našim korijenima i zajednici postala je temeljni stup naših života.

Je li potomcima Hrvata koji žive u Južnoj Americi jednostavno dobiti hrvatsko državljanstvo ili postoje kao i u mnogim drugim područjima velike birokratske prepreke?

Tijekom svog predsjedanja Paragvajskom udrugom Hrvata neumorno sam radio na tome da privučem pozornost Veleposlanstva RH u Buenos Airesu, jer ovisimo o njezinim konzularnim službama. Nakon dugog truda uspjeli smo organizirati Konzularne dane u Asunciónu u 2017. Više od 200 ljudi uspjelo je tada obraditi svoje hrvatsko državljanstvo.

HR kalendar

- 19. listopada 1403. Hrvoje Vukčić Hrvatinić postaje kralj, namjesnik Hrv. i Bosne
- 19. listopada 1874. svečano otvoreno moderno Sveučilište u Zagrebu
- 19. listopada 1990. velikosrpski osvajači minirali Splitsku prugu
- 19. listopada 1992. – ratna zbivanja
- 19. listopada 1993. – ratna zbivanja
- 20. listopada 1770. rođen Janko Drašković
- 20. listopada 1991. – ratna zbivanja
- 20. listopada 1993. – ratna zbivanja

Pretraži hkv.hr

POBOLJŠAO Google

Kontakti

KONTAKTI

Telefon Tajništva
+385 (0)91/728-7044

Elektronička pošta Tajništva
tajnistvo@hkv.hr

Elektronička pošta Uredništva
urednistvo@hkv.hr

Snalaženje

Svi članci na Portalu su

smješteni ovisno o sadržaju po rubrikama. Njima se pristupa preko glavnoga izbornika na [vrhu stranice](#). Ako se članci ne mogu tako naći, i tekst i slike na Portalu mogu se pretraživati i preko [Googlea](#) uz upit (upit treba upisati bez navodnika): „traženi_pojam site:hkv.hr”.

Administriranje

☐ Zapamti me

- [Zaboravili ste korisničko ime?](#)
- [Zaboravili ste lozinku?](#)

Međutim, rješavanje državljanstva za hrvatske potomke u Paragvaju i drugim zemljama Južne Amerike dugotrajan je proces. Nakon pokretanja postupka, podnositelji zahtjeva moraju čekati otprilike dvije godine da dobiju odgovor. Nakon što dobiju državljanstvo, moraju potpisati potvrdu o primitku i pričekati još tri mjeseca kako bi mogli podnijeti zahtjev za svoju prvu putovnicu. Posljedično, minimalno vrijeme za dovršetak ovog procesa je dvije i pol godine onima koji imaju veleposlanstvo u svojoj državi.

Situacija je još kompliciranija u onim zemljama koje nemaju hrvatsko veleposlanstvo. Na primjer, hrvatski potomak u Paragvaju koji započne svoj postupak stjecanja državljanstva u rujnu 2024. mogao bi primiti e-poruku od hrvatskog veleposlanstva s obavještenjem da je njegov zahtjev odobren u rujnu 2026. Međutim, ako paragvajski državljanin ne može putovati u Argentinu zbog ekonomskih razloga, posla ili drugih obveza, morat će pričekati sljedeće konzularne dane u Paragvaju, koji se možda neće dogoditi do 2027. Toga dana novi građanin polaže prisegu i potpisuje potvrdu o primitku rješenja o državljanstvu.

Na žalost, novi građanin neće moći obraditi svoju prvu putovnicu sve dok se ne upiše u knjigu novih državljana, što može potrajati između dva i tri mjeseca. Budući da ste u Paragvaju, morat ćete pričekati još jedan konzularni dan u Paragvaju da biste podnijeli zahtjev za hrvatsku putovnicu. Ovaj bi se postupak mogao provesti na konzularni dan 2028. Nakon dobivanja putovnice, novi državljanin mora čekati najmanje tri mjeseca da veleposlanstvo primi dokument u Buenos Airesu. Valja napomenuti da veleposlanstvo ne može poslati putovnicu poštom ili DHL-om. Mora se osobno

dostaviti podnositelju zahtjeva, što znači čekati još jedan konzularni dan za preuzimanje, što bi se moglo dogoditi 2029.

Stoga je lako zaključiti da bi hrvatskom potomku moglo proći i do pet godina da dobije prvu hrvatsku putovnicu. Važno je podsjetiti da samo tri južnoameričke države imaju hrvatsko veleposlanstvo, dok ostalih deset ovisi isključivo o tim konzularnim danima koji se održavaju samo jednom godišnje. Ova panorama naglašava potrebu za učinkovitijim i pristupačnijim pristupom služenju rastućoj hrvatskoj zajednici u Južnoj Americi.

Neka su preliminarina istraživanja pokazala da bi se, primjerice, više od 35 posto potomaka Hrvata u Argentini željelo doseliti u Hrvatsku. Kakva su Vaša iskustva za paragvajske Hrvate?

U Paragvaju ima više od 27.000 ljudi koji su u svom imenu zadržali barem jedno hrvatsko prezime, približan ukupni zbroj je 40.000 potomaka, uključujući i one poput mene koji su s vremenom izgubili prezime. No, teško je odrediti koliko bi njih željelo emigrirati u Hrvatsku, jer u Paragvaju ima još

puno posla da se potakne interes za ovu baštinu i ojača njezin hrvatski identitet. Mnogi potomci ne znaju da njihova prezimena imaju hrvatske korijene, što odražava nedostatak informiranosti i promicanja kulture, povijesti i posebnosti same hrvatske zemlje.

Unatoč tim preprekama, moja obitelj poduzela je korak useljavanja u Hrvatsku, a imao sam priliku upoznati i druge obitelji koje su učinile isto. Isto tako, u Paragvaju postoje brojni prijatelji koji bi, da im se ukaže prilika, već sutra bili spremni useliti u zemlju svojih predaka.

Neophodno je stvoriti uvjete da se te obitelji nastane u Hrvatskoj i osiguraju sebi egzistenciju. To ne uključuje samo olakšavanje migracijskih procesa, već i pružanje radnih mjesta i resursa koji im omogućuju integraciju u hrvatsko društvo. Poticanje šireg znanja o

hrvatskoj kulturi u Paragvaju mogao bi biti ključni prvi korak u izazivanju interesa potomaka i motiviranju da se ponovno povežu sa svojom baštinom. Stvaranje kulturnih, obrazovnih i programa razmjene moglo bi značajno pridonijeti ovoj svrsi, uspostavljajući most između Paragvaja i Hrvatske od kojeg će imati koristi obje zajednice.

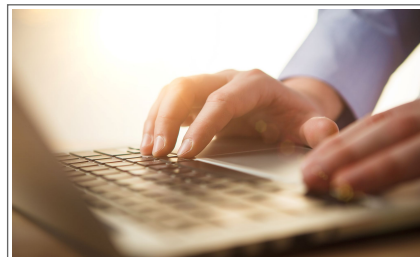
Kakva je percepcija Hrvatske kod potomaka Hrvata u Južnoj Americi i koliko je kod njih jak hrvatski identitet?

Hrvatska je lijepa, atraktivna i s vrlo sposobnim ljudima, poput Luke Modrića u športu, Rimca u tehnologiji, farmaceutskim kompanijama, itd. Hrvatski identitet, većinom je stečen od djetinjstva, slušajući priče djedova i baka, drugih iz generacije. Taj se identitet prenosio s koljena na koljeno, a jača kada je u blizini organizacija koja ga štiti i jača. Zato su hrvatske udruge vrlo važne.

Neki su poslodavci krenuli nuditi potomcima Hrvata u Južnoj Americi posao u Hrvatskoj, no još uvijek ne postoje javno dostupni podatci o uspješnosti takve akcije. Imate li Vi kakve spoznaje o tome?

Bitno je prepoznati da stvarnost imigracije nije uvijek ružičasta. Strpljenje doseljenika hrvatskoga podrijetla kad-tad zna ponestati, pogotovo kad ljubav prema domovini ne nađe uzvrat. Uzmimo za primjer slučaj obitelji s troje malodobne djece koja se, unatoč trudu i odlučnosti, suočava s ogromnim preprekama da preživi u Hrvatskoj. Ako svoju djecu ne upiše u školu ili vrtić, djeca bi mogla izgubiti jednu ili čak dvije godine obrazovanja, što bi obitelj navelo na bolnu odluku da emigrira u zemlju u kojoj je obrazovanje dostupnije i manje birokratizirano. Ova situacija predstavlja autentičnu frustraciju i duboko razočarenje.

A sada, pozabavimo se pitanjem rada u Hrvatskoj. Mnogi iseljenici dolaze s nadom da će napredovati, poboljšati svoju ekonomsku situaciju i pronaći bolje profesionalne prilike. Međutim, suočavaju se sa surovom stvarnošću: većina poduzetnika odlučuje zaposliti jeftinu radnu snagu iz zemalja poput Indije ili Nepala. Potomci Hrvata iz Južne

Amerike visoko su obučeni ljudi, s visokim obrazovanjem i iskustvom u upravljačkim ulogama. Iza sebe su ostavili istaknute položaje da bi u Hrvatskoj potražili novi početak. Ako ih poslodavci pokušavaju tretirati isto kao indijske ili nepalske radnike, iskorištavajući ih i plaćajući im minimalnu plaću ili čak manje, griješe. Južnoamerikanci ne toleriraju zlostavljanje ili iskorištavanje svog rada. Žele se istaknuti i doprinijeti svojim vještinama, zaraditi plaću primjerenu svojim zadacima i biti tretirani s poštovanjem.

Važno je napomenuti da iako bi u našim zemljama minimalna plaća mogla iznositi 300 dolara, to ne znači da svi zarađuju minimalac, a oni koji ga zarađuju uglavnom imaju puno niže troškove života nego u Hrvatskoj.

Nadalje, imigranti hrvatskog podrijetla i mladi ljudi koji svake godine napuštaju zemlju ne će zamijeniti radna mjesta koja trenutno zauzimaju radnici migranti iz Indije ili Nepala.

Stoga, ako hrvatske tvrtke nisu spremne prepoznati i platiti onoliko koliko rad imigranata hrvatskog podrijetla zaista vrijedi, bit će teško postići masovne uspješne priče. Ključ za izgradnju prosperitetne budućnosti leži u ispravnom vrednovanju svakog radnika i stvaranju okruženja koje potiče integraciju i rast svih, bez obzira na njihovo podrijetlo. Samo na taj način možemo ostvariti pozitivan i dugotrajan utjecaj na hrvatsko društvo.

Što bi po Vama hrvatska država trebala napraviti kako bi se iseljene Hrvate privuklo na povratak u Hrvatsku? I kako, prema Vašem mišljenju, najuspješnije povratnike integrirati u hrvatsko društvo i tržište rada?

1. Porezni poticaji: Osim poreznih rasterećenja za tvrtke koje zapošljavaju imigrante hrvatskog podrijetla, mogao bi se implementirati sustav dodatnih poreznih bonusa ili odbitaka za one koje nude programe obuke i stručnog usavršavanja. Time bi se promicala zapošljivost i radna integracija.

2. Prateći programi: Uspostavite mentorske programe u kojima hrvatski građani mogu voditi imigrante u njihovom procesu prilagodbe, pomažući im da razumiju lokalnu kulturu, tržište rada i dostupne usluge. To može uključivati radionice o radnim pravima i pristupu socijalnim uslugama.

3. Sveobuhvatni savjeti: Stvorite sustav one-stop-shop gdje migrantske obitelji mogu dobiti savjete o zapošljavanju, obrazovanju i zdravstvu. To bi javnim službama olakšalo snalaženje i osiguralo im potrebnu podršku.

4. Obrazovanje i osposobljavanje: Provesti tečajeve hrvatskog jezika i kulture u sredinama u kojima su imigranti koncentrirani. To ne samo da bi pomoglo integraciji, već bi potaknulo i društvenu koheziju.

5. Društveni nadzor: Vladine institucije moraju uspostaviti sustav telefonskog nadzora koji redovito procjenjuje situaciju ovih obitelji. To bi uključivalo redovite posjete obiteljima kako bi se osiguralo da djeca pohađaju školu, imaju pristup medicinskoj skrbi i primaju potrebnu socijalnu podršku.

6. Programi uključivanja u zajednicu: Potaknite sudjelovanje useljenika u društvenim i kulturnim aktivnostima koje promiču razmjenu i suživot. To može uključivati festivale, športske i kulturne događaje na kojima se slavi različitost.

7. Međuinstitucionalna koordinacija: Formirajte odbor koji uključuje različite razine vlasti i nevladine organizacije za koordinaciju napora i resursa u integraciji imigranata, osiguravajući da nema dupliranja napora i da se rješavaju specifične potrebe tih obitelji.

Predsjednik ste udruge „Hrvatski korijeni“. Koje su Vaše ključne aktivnosti?

Podučavanje hrvatskog jezika, savjetovanje i podrška u upravnim postupcima. Činimo sve što je u našoj moći, imamo saveznike kao što je Hrvatski Caritas, kojima smo jako zahvalni, pomogli su mnogim iseljeničkim obiteljima u hrani, lijekovima, odjeći i ostalim, vrlo osnovnim i važnim stvarima.

Kakva su Vaša dosadašnja iskustva života u Hrvatskoj?

Moja obitelj i ja volimo Hrvatsku, volimo sigurnost zemlje, prirodu i, naravno, prijatelje koje stječemo i koju su za nas vrlo vrijedni.

Razgovarao: Davor Dijanović

Tekst je dio niza „Demografska obnova: mogućnost ili utopija?“, a na Portalu HKV-a objavljen je u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti u 2024. godini Agencije za elektroničke medije. Prenosjenje sadržaja dopušteno je uz objavu izvora i autorova imena.

Povezano

- D. Dijanović: Demografska obnova Hrvatske: mogućnost ili utopija? (I.)
- D. Dijanović: Demografska obnova Hrvatske: mogućnost ili utopija? (II.)
- D. Dijanović: Demografska obnova Hrvatske: mogućnost ili utopija? (III.)
- D. Dijanović: Demografska obnova Hrvatske: mogućnost ili utopija? (IV.)
- D. Dijanović: Demografska obnova Hrvatske: mogućnost ili utopija? (V.)
- D. Dijanović: Demografska obnova Hrvatske: mogućnost ili utopija? (VI.)
- D. Dijanović: Demografska obnova Hrvatske: mogućnost ili utopija? (VIII.)
- D. Dijanović: Demografska obnova Hrvatske: mogućnost ili utopija? (IX.)
- D. Dijanović: Demografska obnova Hrvatske: mogućnost ili utopija? (X.)